

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 906

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 decembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
850.	— Decret privind rechemarea unui ambasador.....	1	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		179/3.119/C.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru aprobarea Regulamentului privind întocmirea și comunicarea referatului de evaluare profesională de către conducătorul parchetului sub coordonarea, controlul și conducerea căruia își desfășoară activitatea polițiștii din cadrul poliției judiciare.....
Decizia nr. 512 din 7 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.....	2-4		
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
80.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a altor acte normative	5-12	13-15

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României,
republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Domnul Daniel Ioniță se recheamă din calitatea de ambasador
extraordinar și plenipotențiar al României în Regatul Norvegiei.

Art. 2. — Domnul Daniel Ioniță își va încheia misiunea în termen de cel mult
90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 11 decembrie 2014.
Nr. 850.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 512**

din 7 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, 4, 5 și 6 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Costin Adrian Stoica în Dosarul nr. 725/120/2014 al Tribunalului Dâmbovița — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 302D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Se arată că autorul excepției critică în realitate doar dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012, fiind nemulțumit de limitele aplicării facultative a legii penale mai favorabile. Se susține că nepreluarea în cuprinsul Codului penal actual a prevederilor art. 15 din Codul penal din 1969 reprezintă un aspect ce ține de politica penală a legiuitorului și că aceasta nu este de natură a încălca dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. Se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 725/120/2014, **Tribunalul Dâmbovița — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, 4, 5 și 6 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Costin Adrian Stoica într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține că textul criticat creează discriminare între persoanele care au săvârșit infracțiunea de omor calificat sub imperiul Codului penal din 1969 [care, potrivit art. 175 alin. 1 lit. i), prevedea pentru această infracțiune pedeapsa închisorii de la 15 la 25 de ani și interzicerea exercitării unor drepturi], ale căror cauze au fost soluționate definitiv până la intrarea în vigoare a noului Codul penal (potrivit căruia, conform art. 188 raportat la

art. 189, fapta de omor săvârșită în public nu mai constituie omor calificat, devenind infracțiune de omor, pedepsită cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea exercitării unor drepturi) și cărora le-au fost aplicate pedepse cu închisoarea sub limita de 20 de ani, și cele care au comis aceeași infracțiune înaintea datei de 1 februarie 2014, dar ale căror cauze nu au fost soluționate definitiv până la această dată. Se arată că, în timp ce persoanele din cea de-a doua categorie beneficiază, prin aplicarea legii penale mai favorabile, conform prevederilor art. 6 din Codul penal, de noile limite speciale ale pedepsei pentru infracțiunea săvârșită, potrivit art. 4 din Legea nr. 187/2012, persoanelor din prima categorie nu le poate fi aplicată legea penală mai favorabilă, urmând a executa pedepsele ce au fost individualizate conform prevederilor Codului penal din 1969. Se subliniază faptul că cele două categorii de persoane anterior referite se află în situații juridice identice, diferența de tratament juridic fiind determinată de durata procesului penal, factor ce nu depinde de voința părților, motiv pentru care nu poate constitui un criteriu obiectiv și rezonabil. Pentru aceleași motive, se susține încălcarea prin dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 a prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție referitor la aplicarea legii penale mai favorabile, precum și a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Convenție cu privire la dreptul la un proces echitabil.

6. **Tribunalul Dâmbovița — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile art. 4 din Legea nr. 187/2012 necontravenind dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. Se arată că opțiunea legiuitorului în reglementarea Codului penal în vigoare a fost în sensul renunțării la aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive, restrângând astfel câmpul de aplicare al legii penale mai favorabile, în scopul garantării unei minime intervenții asupra condamnărilor și pedepselor aplicate definitiv, intervenție ce urmează a se realiza doar în situațiile în care înfrângerea autorității lucrului judecat este absolut necesară. Se arată că textul criticat nu contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât situația juridică a celor două categorii de persoane condamnate, invocate de autorul excepției, este una diferită, iar principiul nediscriminării impune aplicarea aceluiași regim juridic persoanelor aflate în situații juridice similare. Se subliniază faptul că dreptul la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, trebuie interpretat potrivit Preambulului acestei convenții referitor la supremația dreptului, ca element al patrimoniului comun al statelor contractante, unul dintre aspectele pe care această trăsătură a dreptului european o implică fiind principiul securității raporturilor juridice, potrivit căruia soluțiile definitive pronunțate de către instanțe nu pot fi supuse rejudecării. Se face trimitere la hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 24 iulie 2003 și 7 iulie 2009, pronunțate în cauzele *Ryabikh împotriva Rusiei* și *Stanca Popescu împotriva României*. Se mai arată că în cazul pedepselor definitive nu se mai pune problema aplicării legii

penale mai favorabile, singura lege penală aplicabilă fiind legea nouă, spre deosebire de situațiile tranzitorii, în care vor fi avute în vedere criteriile legale pentru determinarea caracterului mai favorabil al uneia sau alteia dintre legile succesive intervenite de la data comiterii faptelor și până la judecarea lor definitivă.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la pretinsa încălcare prin textul criticat a dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2), se arată că soluția legislativă criticată se justifică prin prisma necesității asigurării unui echilibru între principiile constituționale referitoare la separația puterilor în stat, legalitatea pedepsei și neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale și contravenționale mai favorabile. Astfel, principiul separației puterilor în stat presupune restrângerea minimă a intervenției legiuitorului asupra autorității de lucru judecat, restrângere ce poate fi justificată doar prin prisma aplicării altor principii constituționale, cum este cel al legalității pedepsei și al aplicării legii penale mai favorabile. Se subliniază faptul că, în situația invocată de autorul excepției, legea nouă nu prevede o pedeapsă mai severă decât cea aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii, astfel încât nu poate fi reținută o eventuală încălcare a prevederilor art. 7 din Convenție. Se susține că, de altfel, prevederile art. 6 din Codul penal reprezintă o aplicare directă a normei europene anterior referite, impunând reducerea pedepselor aplicate prin hotărâri definitive la maximumul special prevăzut de legea nouă. În ceea ce privește pretinsa încălcare prin dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 a prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, se arată că acestea se aplică în mod egal tuturor persoanelor condamnate definitiv la pedepse ce nu depășesc maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunile săvârșite.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 3, 4, 5 și 6 din Legea nr. 187/2012. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea reține însă că autorul critică, în realitate, dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, care au următorul cuprins: „*Pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximumul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi.*”

12. Se susține că textul criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea

legii și art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, precum și prevederilor art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014, și Decizia nr. 385 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 31 iulie 2014, prin care a reținut, în ceea ce privește pretinsa încălcare prin textul criticat a dispozițiilor art. 15 din Constituție, că, potrivit doctrinei, renunțarea la aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile denotă un scop legitim, acela al respectării principiului autorității de lucru judecat și implicit cel al separației puterilor în stat. De altfel, s-a observat că principiul aplicării legii penale mai favorabile constituie un element fundamental sau primordial pe care se întemeiază o idee sau lege de bază, o axiomă, care este însă valabilă în anumite limite și, prin ea însăși, constituie cadrul și măsura aplicabilității sale.

14. Curtea a constatat, de asemenea, că în practică, referitor la noile dispoziții din Codul penal, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 1 din data de 14 aprilie 2014, a statuat că în aplicarea legii penale mai favorabile, după judecarea definitivă a cauzei înainte de intrarea în vigoare a noului Cod penal, pentru ipoteza unui concurs de infracțiuni, într-o primă etapă se verifică incidența dispozițiilor art. 6 din Codul penal, cu privire la pedepsele individuale. În a doua etapă se verifică dacă pedeapsa rezultantă aplicată potrivit legii vechi depășește maximumul la care se poate ajunge în baza legii noi, conform art. 39 din Codul penal. În cazul în care pedeapsa rezultantă aplicată potrivit legii vechi depășește maximumul la care se poate ajunge în baza art. 39 din Codul penal, pedeapsa rezultantă va fi redusă la acest maxim. În caz contrar, pedeapsa rezultantă va rămâne astfel cum a fost stabilită potrivit legii vechi.

15. Tot prin deciziile anterior referite, cu privire la principiul autorității de lucru judecat, s-a reținut că rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești produce un efect pozitiv care constituie temeiul juridic al executării dispozitivului hotărârii și poartă denumirea de puterea lucrului judecat. De asemenea, ca urmare a pronunțării unei hotărâri definitive, se produce un efect negativ în sensul că împiedică o nouă urmărire și judecată pentru faptele și pretențiile astfel soluționate, fapt care a consacrat regula *non bis in idem*, cunoscută sub denumirea de autoritatea lucrului judecat. De principiu, hotărârile penale definitive sunt susceptibile de modificări și schimbări în cursul executării numai ca urmare a descoperirii unor împrejurări care, dacă erau cunoscute în momentul pronunțării hotărârii, ar fi condus la luarea altor măsuri împotriva făptuitorului, ori ca urmare a unor împrejurări intervenite după ce hotărârea a rămas definitivă. În aceste situații apare necesitatea de a se pune de acord conținutul hotărârii puse în executare cu situația obiectivă și a se aduce modificările corespunzătoare în desfășurarea executării.

16. Totodată, Curtea a reținut că principiul respectării autorității de lucru judecat este de o importanță fundamentală în ordinea juridică națională și în cea a Uniunii Europene, precum și din perspective jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, trebuie interpretat în lumina preambulului la Convenție, care

enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva României*, paragraful 61). Conform acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa. Instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă analiză. Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere asupra chestiunii respective nu este un motiv suficient de a rejudeca o cauză. Acestui principiu nu i se poate aduce derogare decât dacă o impun motive substanțiale și imperioase (Hotărârea din 7 iulie 2009, pronunțată în Cauza *Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și Hotărârea din 24 iulie 2003, pronunțată în Cauza *Ryabykh împotriva Rusiei*, paragraful 52).

17. În ceea ce privește Curtea de Justiție a Uniunii Europene, prin jurisprudența sa a amintit importanța pe care o deține principiul autorității de lucru judecat atât în ordinea juridică a Uniunii, cât și în ordinele juridice naționale (Hotărârea din 29 iunie 2010, pronunțată în Cauza *C-526/08-Comisia Europeană împotriva Marelui Ducat al Luxemburgului*, paragraful 26). Acest principiu este expresia principiului securității juridice (Hotărârea din 1 iunie 1999, pronunțată în Cauza *C-126/97-Eco Swiss China Time Ltd împotriva Benetton International NV.*, paragraful 46). Astfel, pentru a garanta atât stabilitatea dreptului și a raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției, este necesar ca deciziile judecătorești devenite definitive după epuizarea căilor de atac disponibile sau după expirarea termenelor de exercitare a acestor căi de atac să nu mai poată fi contestate (Hotărârea din 3 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *C-2/08-Amministrazione dell'Economia e delle Finanze și Agenzia delle entrate împotriva Fallimento Olimpiclub Srl.*, paragraful 22).

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de Costin Adrian Stoica în Dosarul nr. 725/120/2014 al Tribunalului Dâmbovița — Secția penală și constată că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dâmbovița — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 7 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

18. Astfel, Curtea a statuat că, având în vedere importanța principiilor autorității de lucru judecat, al securității juridice și cel al separației puterilor în stat, legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție.

19. Referitor la încălcarea, prin dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 a prevederilor constituționale ale art. 16, s-a reținut prin deciziile mai sus arătate că, în mod constant, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia orice diferență de tratament, făcută de stat între indivizi aflați în situații analoage, trebuie să își găsească o justificare obiectivă și rezonabilă.

20. Curtea a reținut că, deși persoanele la care se referă autorul excepției sunt condamnate, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică, nu trebuie ignorat faptul că sancțiunile aplicate unora depășesc maximul special al noii reglementări, nemaigăsindu-și corespondent în noua legislație, pe când sancțiunile aplicate autorului excepției se încadrează în limitele de pedeapsă pe care noua reglementare le conține.

21. Analiza realizată din această dublă perspectivă duce la concluzia că cele două categorii de persoane se află în situații diferite, astfel încât aplicarea noii reglementări doar persoanelor a căror sancțiune aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă nu poate duce la o înfrângere a principiului egalității.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a altor acte normative

Având în vedere că neadoptarea în regim de urgență a prezentei ordonanțe conduce la apariția unor dificultăți importante în îndeplinirea obligațiilor contabile și, implicit, a celor fiscale de către contribuabili, persoane fizice care desfășoară activități în scopul realizării de venituri, precum și din necesitatea de a veni în sprijinul acestora,

având în vedere prevederile Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (reformare), potrivit cărora, în contextul aplicării regimului special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, prestate către persoane neimpozabile, începând cu data de 1 ianuarie 2015, statul membru de înregistrare are dreptul să rețină un anumit procent din plățile care se transferă statului membru de consum, este necesar să se prevadă faptul că, în cazul în care România este statul membru de înregistrare, va reține un anumit procent din sumele transferate fiecărui stat membru de consum,

luând în considerare necesitatea schimbării monedei (din lei în euro) în care se vor întocmi declarațiile speciale de TVA și în care se va achita suma TVA datorată în statele membre de consum de către persoanele impozabile care vor aplica regimurile speciale pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, prestate către persoane neimpozabile, începând cu data de 1 ianuarie 2015, având în vedere faptul că utilizarea monedei naționale, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2014, ar putea determina întârzieri în transmiterea sumelor către statele membre de consum, cu impact asupra interoperabilității cu sistemele informatice ale respectivelor state,

pentru prevenirea fluctuației veniturilor din accize la bugetul de stat în funcție de variațiile de curs valutar lei/euro stabilite de Banca Centrală Europeană la data de 1 octombrie a fiecărui an, în funcție de care se stabilește nivelul în lei al accizelor pentru anul următor, pentru păstrarea valorii reale a acestor venituri, precum și pentru asigurarea predictibilității atât pentru bugetul de stat, cât și pentru mediul de afaceri, sunt necesare stabilirea nivelului accizelor în lei și actualizarea cu creșterea prețurilor de consum, inclusiv pentru stabilirea valorii în lei a contribuțiilor pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere necesitatea întreprinderii unor măsuri urgente de susținere a creșterii economice, în lipsa cărora finanțarea economiei pe termen scurt și mediu poate fi afectată,

în vederea respectării angajamentelor referitoare la eficientizarea sistemului fiscal, asumate de Guvernul României în Scrisoarea de intenție și în Memorandumul tehnic de înțelegere încheiate ca urmare a Aranjamentului stand-by de tip preventiv dintre România și Fondul Monetar Internațional,

luând în considerare consultarea dintre Guvernul României și Fondul Monetar Internațional referitoare la elaborarea unui nou regim de impozitare în domeniul petrolului și gazelor naturale,

luând în considerare faptul că Ordonanța Guvernului nr. 7/2013 privind instituirea impozitului asupra veniturilor suplimentare obținute ca urmare a dereglementării prețurilor din sectorul gazelor naturale, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr. 6/2013 privind instituirea unor măsuri speciale pentru impozitarea exploatarei resurselor naturale, altele decât gazele naturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2013, precum și Ordonanța Guvernului nr. 5/2013 privind stabilirea unor măsuri speciale de impozitare a activităților cu caracter de monopol natural din sectorul energiei electrice și al gazului natural își încetează aplicabilitatea începând cu 1 ianuarie 2015,

având în vedere faptul că domeniul exploatarei gazelor naturale și petrolului este un domeniu complex care necesită timp pentru studierea combinațiilor de mecanisme și rate de impozitare din cadrul sistemelor fiscale din alte state, a stimulentele fiscale acordate în scopul atragerii investitorilor (amortizări fiscale accelerate, provizioane pentru epuizarea zăcămintelor, reguli privind deducerea dobânzilor, reportarea pierderilor, scutiri fiscale temporare, creditele pentru investiții etc.) a elementelor contextuale, inclusiv proximitatea față de piețe, dimensiunea și capacitatea investitorilor, astfel încât prin strategia de impozitare a domeniului petrolului și gazelor naturale să se identifice elementele care fac ca impozitul aplicat să fie competitiv, respectiv să asigure resursele bugetare necesare și în același timp să nu descurajeze investițiile,

având în vedere că necesitatea păstrării deficitului bugetar la nivelul convenit cu organismele internaționale impune prelungirea perioadei de aplicare a măsurilor speciale pentru impozitarea exploatarei resurselor naturale, până la intrarea în vigoare a noului sistem de impozitare a contribuabililor care desfășoară activități de exploatare în domeniul petrolului și gazelor naturale,

luând în considerare faptul că evaluarea impactului anumitor costuri care afectează rentabilitatea operațiunilor societăților petroliere (evaluarea petrolului și gazelor, garanțiile de bună execuție, despăgubirile acordate proprietarilor de terenuri, obligațiile privind aportul local, cerințe având ca scop asigurarea bunelor practici de mediu și finanțarea adecvată a recuperării amplasamentului etc.) este un exercițiu foarte complex,

evidențiind totodată și faptul că activitatea desfășurată în sectorul petrolier are un specific deosebit față de celelalte sectoare, elementele-cheie ale acestui sector fiind riscurile ridicate în activitatea de explorare și un ciclu lung al proiectelor,

având în vedere necesitatea asigurării fondurilor pentru cofinanțarea proiectelor de investiții finanțate din fonduri europene, în condițiile în care activitățile cu caracter de monopol natural din cadrul sectorului energiei electrice și al gazelor naturale, mai precis prestarea serviciilor de distribuție și transport al energiei electrice și gazelor naturale, sunt caracterizate prin profitabilitate care decurge atât din lipsa concurenței, cât și din lipsa elasticității cererii, iar impozitul stabilit asupra acestor activități reprezintă venit la bugetul de stat,

pentru a se asigura desfășurarea în condiții optime a procesului de elaborare a strategiei pentru noul regim de impozitare în domeniul petrolului și gazelor naturale în perioada 2016—2024 și pentru a se evita orice risc de blocaj, se impune prorogarea termenelor prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 7/2013, cu modificările și completările ulterioare, la art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2013, precum și la art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2013.

Considerând că elementele sus-menționate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 48, denumirea marginală și alineatele (1), (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

Art. 48. — (1) Venitul net anual din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri cu excepția situațiilor în care sunt aplicabile prevederile art. 49 și 50.

.....
(8) Contribuabilii pentru care determinarea venitului anual se efectuează în sistem real au obligația să completeze Registrul de evidență fiscală, în vederea stabilirii venitului net anual.

(9) Modelul și conținutul Registrului de evidență fiscală vor fi aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

2. La articolul 49, alineatele (6) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate desemnată conform alin. (2) și o altă activitate independentă, venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 48.

.....
(8) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit au obligația să completeze numai partea referitoare la veniturile din Registrul de evidență fiscală și nu au obligații privind evidența contabilă.”

3. La articolul 50, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii pot completa numai partea referitoare la veniturile din Registrul de evidență fiscală sau își îndeplinesc obligațiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Contribuabilii care își îndeplinesc obligațiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit au obligația să arhiveze și să păstreze documentele justificative cel puțin în limita termenului de prescripție prevăzut de lege și nu au obligații privind evidența contabilă.”

4. La articolul 51, denumirea marginală și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Opțiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitate

.....
(2) Opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 48, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declarației privind venitul estimat/norma de venit și depunerea formularului la organul

fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani.”

5. La articolul 52 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) asocierile fără personalitate juridică, precum și persoanele juridice care organizează și conduc contabilitate proprie, potrivit legii, pentru care plata impozitului pe venit se face de către fiecare asociat, pentru venitul său propriu;”

6. La articolul 53, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Impozitul reținut la sursă de către plătitori pentru veniturile obținute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor din patrimoniul afacerii, prevăzute la art. 78 alin. (1) lit. f), calculat prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut, reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente determinate în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 48. Plățile anticipate vor fi luate în calcul la definitivarea impozitului anual de către organul fiscal competent.”

7. La articolul 62, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 48. Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor și nu determină venitul net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 48, nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.”

8. La articolul 62¹, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:

„(9) Contribuabilii care obțin venituri determinate pe baza normei anuale de venit nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.”

9. La articolul 62², alineatele (1) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 62². — (1) Contribuabilii care realizează venituri definite la art. 61 alin. (3) au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 48, iar în cazul în care își exprimă această opțiune au obligația de a completa Registrul de evidență fiscală.

.....
(6) Impozitul anual datorat se calculează de organul fiscal competent, pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 48, impozitul fiind final.”

10. La articolul 62³, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru perioada rămasă din anul fiscal, venitul net se stabilește în sistem real, potrivit prevederilor art. 48, contribuabilii având obligația de a completa Registrul de evidență fiscală.

Contribuabilii respectivi sunt obligați să completeze și să depună declarația privind venitul estimat/norma de venit, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, la organul fiscal competent, în vederea stabilirii plăților anticipate pentru veniturile aferente perioadei rămase până la sfârșitul anului fiscal. Regulile de impunere aplicabile pentru venitul realizat în perioada rămasă sunt cele prevăzute la art. 62² alin. (3)—(9).”

11. La articolul 63, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Impozitul reținut la sursă de către plătitori pentru veniturile obținute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor din patrimoniul afacerii, prevăzute la art. 78 alin. (1) lit. f), calculat prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut, reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor determinate în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 48. Plățile anticipate vor fi luate în calcul la definitivarea impozitului anual de către organul fiscal competent.”

12. La articolul 71, alineatele (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Veniturile din silvicultură și piscicultură se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente», venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 48, contribuabilii având obligația de a completa Registrul de evidență fiscală. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate. Pentru veniturile din silvicultură calificate drept venituri din alte surse se aplică prevederile cap. IX.

.....
 (5) Veniturile definite la alin. (1) pentru care nu au fost stabilite norme de venit sunt venituri impozabile și se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente», venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 48, contribuabilii având obligația de a completa Registrul de evidență fiscală. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate.”

13. La articolul 73, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Contribuabilii care obțin venituri determinate pe baza normei anuale de venit nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.”

14. La articolul 78, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Contribuabilii care obțin venituri din alte surse nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.”

15. La articolul 82 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) pe baza veniturilor determinate în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, în conformitate cu prevederile art. 48, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.”

16. La articolul 125¹ alineatul (1), după punctul 26¹ se introduce un nou punct, punctul 26², cu următorul cuprins:

„26². servicii de radiodifuziune și televiziune sunt serviciile prevăzute la art. 6b alin. (1) din Regulamentul de punere în

aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește locul prestării serviciilor, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1.042/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013;”.

17. La articolul 152⁴, alineatele (9) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) Declarația specială de TVA se întocmește în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană trebuie să achite suma totală a taxei datorate în Uniunea Europeană într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabilește procedura de virare a sumelor convenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune desfășurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană, înregistrată în România în scopuri de TVA.”

18. La articolul 152⁵, alineatele (9) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) Declarația specială de TVA se întocmește în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate în statele membre de consum într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabilește procedura de virare a sumelor convenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune desfășurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă care aplică regimul special, pentru care România este statul membru de înregistrare.”

19. La articolul 152⁵, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alineatul (13), cu următorul cuprins:

„(13) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, din sumele transferate fiecărui stat membru de consum se reține ca venit al bugetului de stat un procent de 30% în perioada 1 ianuarie 2015—31 decembrie 2016 și, respectiv, un procent de 15% în perioada 1 ianuarie 2017—31 decembrie 2018, conform unei proceduri stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

20. La articolul 153, alineatele (7) și (7¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) și (5) sau solicită înregistrarea conform alin. (9¹).

(7¹) Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se stabilesc criteriile pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA a societăților cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului. Organele fiscale competente stabilesc, pe baza acestor criterii, dacă persoana impozabilă justifică intenția și are capacitatea de a desfășura activitate economică, pentru a fi înregistrată în scopuri de TVA. Prin excepție de la prevederile alin. (7), organele fiscale

competente nu vor înregistra în scopuri de TVA persoanele impozabile care nu îndeplinesc criteriile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

21. La articolul 153 alineatul (9), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) dacă asociații/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăși au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni și/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente. Prin excepție, în cazul societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se dispune anularea înregistrării persoanei în scopuri de TVA dacă:

1. administratorii și/sau persoana impozabilă însăși, în cazul societăților pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni și/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

2. asociații majoritari sau, după caz, asociatul unic și/sau administratorii și/sau persoana impozabilă însăși, în cazul altor societăți decât cele menționate la pct. 1, au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni și/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”.

22. La articolul 153 alineatul (9), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) dacă persoana impozabilă, societate cu sediul activității economice în România, înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, supusă înmatriculării la registrul comerțului, nu justifică intenția și capacitatea de a desfășura activitate economică potrivit criteriilor și în termenele stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

23. La articolul 153, partea introductivă a alineatului (9¹) și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9¹) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (9) lit. a)—e) și h), organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA aplicând prevederile alin. (7¹) astfel:

a) la solicitarea persoanei impozabile, pentru situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) și b), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;”.

24. La articolul 153 alineatul (9¹), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. h), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA.”

25. La articolul 160 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) livrarea de energie electrică către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 125¹ alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce privește cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia și al cărei consum propriu de energie electrică este neglijabil. Prin *consum propriu neglijabil de energie electrică* se înțelege un consum de maximum 1% din energia electrică cumpărată. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care deține licența pentru activitatea de operator al pieței de energie electrică eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în

Domeniul Energiei, pentru tranzacțiile pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică. De asemenea se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1. deține o licență valabilă de furnizare a energiei electrice, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică;

2. activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia și consumul său propriu din energia electrică cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplinește această condiție, respectiv că în perioada ianuarie—noiembrie a aceluși an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată, care este valabilă pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic următor. Persoana impozabilă care obține licența de furnizare a energiei electrice în perioada 1—31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1—20 ianuarie a anului calendaristic următor o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deținut licența de furnizare, care este valabilă pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic în care se depune această declarație. Agenția Națională de Administrare Fiscală are obligația să afișeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile respective cel târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare a energiei electrice între 1 și 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de energie electrică nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligația de a depune la organul fiscal competent declarația pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de energie electrică nu figurează în «Lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiției prevăzute la art. 160 alin. (2) lit. e) pct. 2 din Codul fiscal». În cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare între 1 și 31 decembrie a anului anterior, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus conform art. 159 alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei și restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data la afișării pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere. Pentru achizițiile de energie electrică efectuate în anul în care cumpărătorul obține o licență valabilă de furnizare a energiei electrice eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia și consumul său propriu estimat din energia electrică cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv;”.

26. La articolul 176, alineatele (1) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 176. — (1) Nivelul accizelor armonizate este cel prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu și se aplică începând cu 1 ianuarie 2015, cu excepția

nivelului accizelor pentru țigarete care se aplică de la data de 1 aprilie 2015. Pentru anii următori, nivelul accizelor armonizate aplicabil începând cu data de 1 ianuarie a fiecărui an, respectiv 1 aprilie a fiecărui an pentru țigarete, este nivelul actualizat calculat conform alin. (1¹).

(6) Este supusă unui nivel al accizelor diferențiat, stabilit prin diminuarea cu 189,52 lei/1.000 litri, respectiv cu 224,30 lei/tonă, a nivelului standard prevăzut pentru motorină în anexa nr. 1, motorina utilizată drept carburant pentru motor în următoarele scopuri:

a) transport rutier de mărfuri în cont propriu sau pentru alte persoane, cu autovehicule ori ansambluri de vehicule articulate destinate exclusiv transportului rutier de mărfuri și cu o greutate brută maximă autorizată de cel puțin 7,5 tone;

b) transportul de persoane, regulat sau ocazional, cu excepția transportului public local de persoane, cu un autovehicul din categoria M2 ori M3, definit în Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective.”

27. La articolul 176, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Nivelul accizelor armonizate prevăzut în anexa nr. 1 se actualizează anual cu creșterea prețurilor de consum, din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, față de perioada octombrie 2013—septembrie 2014, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică până la data de 15 octombrie. Nivelul accizelor actualizat se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice până la cel mai târziu pe data de 20 octombrie a fiecărui an.

(1²) După actualizarea prevăzută la alin. (1¹) nivelul accizelor armonizate exprimate în lei, înscris în anexa nr. 1, se rotunjește la nivel de două zecimale, prin reducere, atunci când a treia zecimală este mai mică decât 5 și prin majorare atunci când a treia zecimală este mai mare sau egală cu 5.”

28. La articolul 176, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Nivelul accizelor diferențiat prevăzut la alin. (6) se actualizează anual cu creșterea prețurilor de consum conform regulilor prevăzute la alin. (1¹) și (1²).”

29. La articolul 177, alineatele (2)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Acciza *ad valorem* se calculează prin aplicarea procentului legal de 14% asupra prețului de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum.

(3) Acciza specifică exprimată în lei/1.000 de țigarete se determină anual, pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei *ad valorem* și a accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 1. Această acciză specifică se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu cel puțin 30 de zile înainte de intrarea în vigoare a nivelului accizei totale.

(4) Acciza datorată determinată potrivit alin. (1) nu poate fi mai mică decât nivelul accizei minime exprimate în lei/1.000 de țigarete care este de 97% din nivelul accizei totale prevăzut în anexa nr. 1.”

30. La articolul 177, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Nivelul accizelor pentru țigarete se actualizează anual, începând cu data de 1 aprilie, conform regulilor prevăzute la art. 176 alin. (1¹) și (1²).”

31. La articolul 206²³, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Locurile aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare, precum și locurile aferente operatorilor economici care constituie și mențin exclusiv stocurile de urgență conform Legii nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor normelor metodologice.”

32. La articolul 206²⁶, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Se exceptează de la obligația prevăzută la alin. (1) lit. a) antrepozitarii care dețin doar antrepozite fiscale de depozitare autorizate exclusiv în vederea constituirii și menținerii stocurilor de urgență conform Legii nr. 360/2013.”

33. La articolul 208, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 208. — (1) Nivelul accizelor pentru produsele de la art. 207 este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul titlu, și se aplică începând cu 1 ianuarie 2015. Pentru anii următori, nivelul accizelor nearmonizate aplicabil începând cu data de 1 ianuarie a fiecărui an este nivelul actualizat conform regulilor prevăzute la art. 176 alin. (1¹) și (1²).”

34. La articolul 215, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Impozitul datorat pentru țiței este de 18,95 lei/tonă și se aplică începând cu 1 ianuarie 2015. Acest nivel se actualizează anual conform regulilor prevăzute la art. 176 alin. (1¹) și (1²).”

35. Articolul 218 se abrogă.

36. La titlul VII „Accize și alte taxe speciale”, anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

37. La titlul VII „Accize și alte taxe speciale”, anexa nr. 6 se abrogă.

38. La articolul 296²¹ alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) persoanele care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, la care impozitul pe venit se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate;”

Art. II. — Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 363 va avea următorul cuprins:

„Art. 363. — (1) În aplicarea prevederilor art. 361 și 362 se stabilesc următoarele măsuri:

a) persoanele juridice care produc, importă sau achiziționează intracomunitar produse din tutun prelucrat contribuie astfel:

1. pentru țigarete cu suma de 47,38 lei/1.000 de țigarete;

2. pentru țigări și țigări de foi cu suma de 47,38 lei/1.000 de bucăți;

3. pentru tutun destinat fumatului cu suma de 61,59 lei/kg;

b) persoanele juridice care produc, importă sau achiziționează intracomunitar băuturi alcoolice, altele decât bere, vinuri, băuturi fermentate altele decât bere și vinuri, produse intermediare, așa cum sunt definite prin Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, contribuie cu suma de 947,60 lei/hectolitr alcool pur;

c) persoanele juridice care realizează încasări din activități publicitare la produse din tutun și băuturi alcoolice contribuie cu o cotă de 12% din valoarea acestor încasări, după deducerea taxei pe valoarea adăugată.

(2) Nivelul contribuțiilor prevăzute la alin. (1) se aplică de la data de 1 ianuarie 2015. Nivelul contribuțiilor se actualizează cu

creșterea prețurilor de consum, din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, față de perioada octombrie 2013—septembrie 2014, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică până la data de 15 octombrie, astfel:

a) pentru contribuțiile prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. 1, de la data de 1 aprilie a fiecărui an, începând cu anul 2016;

b) pentru contribuțiile prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. 2 și 3 și lit. b), de la data de 1 ianuarie a fiecărui an, începând cu anul 2016.

Nivelul actualizat al contribuțiilor se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice până cel mai târziu pe data de 20 octombrie a fiecărui an.

(3) După actualizarea prevăzută la alin. (2), nivelul contribuțiilor exprimate în lei se rotunjește la nivel de două zecimale, prin reducere atunci când a treia zecimală este mai mică decât 5 și prin majorare atunci când a treia zecimală este mai mare sau egală cu 5.”

2. **Articolul 365 va avea următorul cuprins:**

„Art. 365. — (1) Contribuțiile prevăzute la art. 363 alin. (1) lit. a) și b) se virează, la termenul pentru plata accizelor prevăzut la art. 206⁵¹ alin. (1) și (3) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în conturi colectoare deschise în structura clasificăției bugetare, la Trezoreria Statului.

(2) Contribuțiile prevăzute la art. 363 alin. (1) lit. a) și b) încasate în vamă la momentul înregistrării declarației vamale de import se virează de către autoritatea vamală în ziua lucrătoare următoare celei în care au fost încasate, în conturi colectoare deschise în structura clasificăției bugetare, la Trezoreria Statului.

(3) Contribuția prevăzută la art. 363 alin. (1) lit. c) se virează în conturi colectoare deschise în structura clasificăției bugetare, la Trezoreria Statului, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a avut loc livrarea produselor pe piața internă.

(4) Pentru neplata la scadență a contribuțiilor se calculează și se datorează accesorii în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Contribuțiile prevăzute la art. 363 alin. (1) se administrează de către organele fiscale competente din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Sumele prevăzute la alin. (1)—(4) se transferă de unitățile Trezoreriei Statului, la datele de 1 și 15 ale fiecărei luni, în conturile de venituri proprii ale Ministerului Sănătății detaliate

potrivit clasificăției bugetare aplicabile conturilor colectoare prevăzute la alin. (1)—(3).”

Art. III. — Prorogarea unor termene

Art. 1. — Termenul prevăzut la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 7/2013 privind instituirea impozitului asupra veniturilor suplimentare obținute ca urmare a dereglamentării prețurilor din sectorul gazelor naturale, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 decembrie 2015, inclusiv.

Art. 2. — Termenul prevăzut la art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2013 privind instituirea unor măsuri speciale pentru impozitarea exploatarei resurselor naturale, altele decât gazele naturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2013, se prorogă până la data de 31 decembrie 2015, inclusiv.

Art. 3. — Termenul prevăzut la art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2013 privind stabilirea unor măsuri speciale de impozitare a activităților cu caracter de monopol natural din sectorul energiei electrice și al gazului natural se prorogă până la data de 31 decembrie 2015, inclusiv.

Art. IV. — Dispoziții tranzitorii

(1) Pentru perioada 1 ianuarie—31 martie 2015, nivelul accize totale pentru țigarete este de 399,75 lei/1.000 țigarete. Acciza specifică reprezintă 283,19 lei/1.000 țigarete, iar acciza *ad valorem* se calculează prin aplicarea procentului de 18% asupra prețului de vânzare cu amănuntul declarat în condițiile legii. Acciza datorată nu poate fi mai mică decât nivelul accizei minime reprezentând 386,15 lei/1.000 țigarete.

(2) Pentru anul 2015, cuantumul în lei al garanțiilor stabilite în euro, la care se face referire la art. 206⁵⁴ alin. (4¹) și (4²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, va fi stabilit potrivit următoarei formule de calcul: cuantumul garanției în lei = cuantumul garanției în euro x 4,5223 lei/euro x 104,77%.

Art. V. — Prin excepție de la prevederile art. 1111 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2014, creanțele fiscale sunt scadente și se declară până la data de 22 decembrie 2014.

Art. VI. — Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică începând cu 1 ianuarie 2015, cu următoarele excepții:

a) prevederile art. I pct. 20—24 se aplică începând cu 1 februarie 2015;

b) prevederile art. III și V se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Darius-Bogdan Vâlcov
Ministrul economiei,
Constantin Niță
Ministrul delegat pentru energie,
Răzvan-Eugen Nicolescu
Ministrul sănătății,
Nicolae Bănicioiu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 1 la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal)

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza (lei/U.M.)	
0	1	2	3	
Alcool și băuturi alcoolice				
1	Bere, din care:	hl/1 grad Plato*1)	3,90	
	1.1. Bere produsă de producătorii independenți a căror producție anuală nu depășește 200 mii hl		2,24	
2	Vinuri	hl de produs		
	2.1. Vinuri liniștite		0,00	
	2.2. Vinuri spumoase		161,33	
3	Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri	hl de produs	0,00	
	3.1. liniștite, din care:		47,38	
	3.1.1. cidru de mere și de pere cu codurile NC 2206 00 51 și NC 2206 00 81		0,00	
	3.1.2. hidromel cu codurile NC 2206 00 59 și NC 2206 00 89 obținut prin fermentarea unei soluții de miere în apă		0,00	
	3.2. spumoase		213,21	
4	Produse intermediare	hl de produs	781,77	
5	Alcool etilic, din care:	hl de alcool pur*2)	4.738,01	
	5.1. Alcool etilic produs de micile distilerii		2.250,56	
Tutun prelucrat				
6	Țigarete	1.000 țigarete	412,02	
7	Țigări și țigări de foi	1.000 bucăți	303,23	
8	Tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete	kg	383,78	
9	Alte tutunuri de fumat	kg	383,78	
Produse energetice				
10	Benzină cu plumb	tonă	3.022,43	
		1.000 litri	2.327,27	
11	Benzină fără plumb	tonă	2.643,39	
		1.000 litri	2.035,40	
12	Motorină	tonă	2.245,11	
		1.000 litri	1.897,08	
13	Păcură	1.000 kg		
	13.1. utilizată în scop comercial		71,07	
	13.2. utilizată în scop necomercial		71,07	
14	Gaz petrolier lichefiat	1.000 kg		
	14.1. utilizat drept combustibil pentru motor		607,70	
	14.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire		537,76	
	14.3. utilizat în consum casnic*3)		0,00	
15	Gaz natural	GJ		
	15.1. utilizat drept combustibil pentru motor		12,32	
	15.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire			
	15.2.1. în scop comercial		0,81	
	15.2.2. în scop necomercial		1,52	
16	Petrol lampant (kerosen)*4)	tonă		
	16.1. utilizat drept combustibil pentru motor		2.640,92	
			1.000 litri	2.112,73
	16.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire		2.226,35	
			1.000 litri	1.781,07
17	Cărbune și cocs	GJ		
	17.1. utilizat în scopuri comerciale		0,71	
	17.2. utilizat în scopuri necomerciale		1,42	
18	Electricitate	Mwh		
	18.1. Electricitate utilizată în scop comercial		2,37	
	18.2. Electricitate utilizată în scop necomercial		4,74	

*1) Gradul Plato reprezintă cantitatea de zaharuri exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine la temperatura de 20°/4°C.

*2) Hl de alcool pur reprezintă 100 litri alcool etilic rafinat, cu concentrația de 100% alcool în volum, la temperatura de 20°C, conținut într-o cantitate dată de produs alcoolic.

*3) Prin gaze petroliere lichefiate utilizate în consum casnic se înțelege gazele petroliere lichefiate, distribuite în butelii tip aragaz. Buteliile tip aragaz sunt acele butelii cu o capacitate de până la maximum 12,5 kg.

*4) Petrolul lampant utilizat drept combustibil de persoanele fizice nu se accizează.

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U/M	Acciza (lei/U.M.)
0	1	2	3
1	Cafea verde	tonă	724,92
2	Cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori	tonă	1.066,05
3	Cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă	tonă	4.264,21
4	Bere/baza de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice	hl de produs	47,38
5	Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri	hl de produs	118,45
6	Bijuterii din aur și/sau din platină, cu excepția verighetelor		
6.1	Bijuterii din aur de până la 14 K inclusiv	gram	4,74
6.2	Bijuterii din aur de peste 14 K	gram	9,48
6.3	Bijuterii din platină sau combinate cu aur de 14 K sau aur de peste 14 K	gram	9,48
7	Confecții din blănuri naturale:		
7.1	Cu valoare unitară între 2.400 lei — 7.100 lei	buc.	236,90
7.2	Cu valoare unitară între 7.101 lei — 14.200 lei	buc.	947,60
7.3	Cu valoare unitară între 14.201 lei — 21.300 lei	buc.	2.132,11
7.4	Cu valoare unitară între 21.301 lei — 28.400 lei	buc.	3.553,51
7.5	Cu valoare unitară peste 28.400 lei	buc.	5.685,62
8	Autoturisme și autoturisme de teren, inclusiv cele importate sau achiziționate intracomunitar, noi sau rulate a căror capacitate cilindrică este mai mare sau egală cu 3000 cm ³	cm ³	4,74
9	Arme, altele decât cele cu destinație militară sau de tir sportiv		
9.1	Cu valoare unitară până la 2.400 lei, inclusiv	buc.	236,90
9.2	Cu valoare unitară între 2.401 lei — 9.400 lei	buc.	710,70
9.3	Cu valoare unitară între 9.401 lei — 14.200 lei	buc.	1.895,21
9.4	Cu valoare unitară între 14.201 lei — 18.900 lei	buc.	3.316,61
9.5	Cu valoare unitară între 18.901 lei — 23.700 lei	buc.	4.264,21
9.6	Cu valoare unitară între 23.701 lei — 28.400 lei	buc.	5.211,82
9.7	Cu valoare unitară peste 28.400 lei	buc.	7.107,02
10	Cartușe cu glonț utilizate pentru armele prevăzute la nr. crt. 9:		
10.1	Cu valoare unitară de până la 3,00 lei	buc.	0,47
10.2	Cu valoare unitară cuprinsă între 3,01 lei și 10,00 lei	buc.	0,95
10.3	Cu valoare unitară peste 10,00 lei	buc.	1,90
11	Alte tipuri de muniție utilizate pentru armele prevăzute la nr. crt. 9	buc.	0,47
12	Iahturi și alte nave și ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement		
12.1	Nave cu vele care au lungime egală sau mai mare de 8 m	metru liniar din lungimea navei	2.369,01
12.2	Nave cu motor peste 100 CP*	CP	47,38
13	Motoare cu puterea de peste 100 CP destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement	CP	47,38

* Această acciză nu se percepe pentru navele cu vele care sunt echipate cu motor.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 179 din 11 decembrie 2014

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Nr. 3.119/C din 11 decembrie 2014

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind întocmirea și comunicarea referatului de evaluare profesională de către conducătorul parchetului sub coordonarea, controlul și conducerea căruia își desfășoară activitatea polițiștii din cadrul poliției judiciare

Având în vedere că la evaluarea profesională a polițiștilor din cadrul poliției judiciare, care se realizează de către șeful nemijlocit, se va ține cont și de referatul conducătorului parchetului sub coordonarea, controlul și conducerea căruia își desfășoară activitatea aceștia,

ținând cont de faptul că organele de cercetare ale poliției judiciare își desfășoară activitatea sub conducerea, supravegherea și controlul procurorului, fiind obligate să ducă la îndeplinire dispozițiile acestuia,

pentru desfășurarea în mod unitar a activității de întocmire și comunicare a referatului de evaluare profesională a polițiștilor din cadrul poliției judiciare de către unitățile de parchet și unitățile din structura organizatorică a Ministerului Afacerilor Interne la nivelul cărora sunt organizate și funcționează organele de cercetare ale poliției judiciare,

în conformitate cu prevederile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 6 alin. (3) și (4) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, republicată,

în temeiul art. 76 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.632/C/2014,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind întocmirea și comunicarea referatului de evaluare profesională de către conducătorul parchetului sub coordonarea, controlul și conducerea căruia își desfășoară activitatea polițiștii din cadrul poliției judiciare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală management resurse umane din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră,

Direcția Generală Anticorupție și Corpul de control al ministrului afacerilor interne, respectiv Secția de resurse umane și documentare, direcțiile și secțiile din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, parchetele de pe lângă curțile de apel, parchetele de pe lângă tribunale și judecătorii vor dispune măsurile tehnice și organizatorice necesare ducerii la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

Procurorul general al Parchetului de pe lângă
Înalta Curte de Casație și Justiție,
Tiberiu Mihail Nițu

ANEXĂ

REGULAMENT

privind întocmirea și comunicarea referatului de evaluare profesională de către conducătorul parchetului sub coordonarea, controlul și conducerea căruia își desfășoară activitatea polițiștii din cadrul poliției judiciare

Art. 1. — Prezentul regulament stabilește conținutul și termenul privind întocmirea referatului de evaluare profesională de către conducătorul parchetului sub coordonarea, controlul și conducerea căruia își desfășoară activitatea polițiștii din cadrul poliției judiciare, precum și procedura de comunicare a referatului către șeful unității de poliție care a solicitat întocmirea acestuia.

Art. 2. — Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Direcția Generală Anticorupție și unitățile teritoriale ale acestora, precum și Corpul de control al ministrului afacerilor interne vor solicita și vor ține cont, la evaluarea profesională anuală a polițiștilor care fac parte din poliția judiciară, de referatul întocmit de conducătorul parchetului sub coordonarea, controlul și conducerea căruia își desfășoară activitatea lucrătorii de poliție judiciară.

Art. 3. — Prin *conducătorul parchetului*, în sensul art. 6 alin. (3) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, republicată, se înțelege:

a) prim-procurorii parchetelor de pe lângă judecătorii, în cazul evaluării profesionale a lucrătorilor de poliție judiciară, care își desfășoară activitatea în cadrul: posturilor de poliție, secțiilor de poliție rurală, polițiilor de stațiuni, polițiilor orășenești și polițiilor municipale ale inspectoratelor de poliție județene, secțiilor de poliție și polițiilor de sector ale Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, precum și în cadrul punctelor și sectoarelor poliției de frontieră organizate la nivelul Poliției de Frontieră Române;

b) prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunale, în cazul evaluării profesionale a lucrătorilor de poliție judiciară, care își desfășoară activitatea în cadrul aparatului central al inspectoratelor de poliție județene și al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, precum și în cadrul serviciilor teritoriale ale poliției transporturi, al secțiilor de poliție autostrăzi, al Serviciului de Poliție Delta Dunării, al Serviciului de poliție transporturi maritime, precum și în cadrul serviciilor din inspectoratele teritoriale ale Poliției de Frontieră și Garda de Coastă;

c) procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel, în cazul evaluării profesionale a lucrătorilor de poliție judiciară, care își desfășoară activitatea în cadrul serviciilor de operațiuni speciale ale Poliției Române;

d) procurorii șefi ai serviciilor teritoriale ale Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în cazul evaluării profesionale a lucrătorilor de poliție judiciară ce își desfășoară activitatea în cadrul brigăzilor de combatere a criminalității organizate ale Poliției Române, precum și a lucrătorilor de poliție judiciară din cadrul structurilor teritoriale ale Poliției de Frontieră, care și-au desfășurat activitatea sub coordonarea, controlul și conducerea structurilor teritoriale a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

e) procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în cazul evaluării profesionale a lucrătorilor de poliție judiciară, care își desfășoară activitatea în cadrul Direcției de combatere a criminalității organizate de la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române, precum și lucrătorilor de poliție judiciară din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră Române care și-au desfășurat activitatea sub coordonarea, controlul și conducerea structurii centrale a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

f) procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în cazul evaluării profesionale a lucrătorilor de poliție judiciară care își desfășoară activitatea în cadrul celorlalte structuri ale Inspectoratului General al Poliției Române, ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și ale Direcției Generale Anticorupție, precum și în cadrul Corpului de control al ministrului afacerilor interne.

Art. 4. — (1) Șefii structurilor de poliție prevăzute la art. 3, cu 30 de zile înainte de perioada realizării evaluării anuale profesionale a polițiștilor din cadrul poliției judiciare, au obligația să solicite conducătorului parchetului competent întocmirea referatului de evaluare.

(2) Pentru posturile de poliție și secțiile de poliție rurală, solicitarea se va formula de către șeful poliției orășenești sau al poliției municipale, sub coordonarea căruia se află acestea.

Art. 5. — Solicitățile de întocmire a referatului vor fi transmise parchetelor competente, însoțite de un tabel centralizator privind lucrătorii de poliție judiciară, înscris care va cuprinde mențiuni referitoare la: gradul profesional, numele și prenumele, studiile de formare inițială și continuă, studiile de pregătire sau perfecționare, funcțiile ocupate și profilul activității, calificativele obținute în ultimii trei ani, recompensele și decorațiile acordate, sancțiunile aplicate și neradiate, măsurile procesual penale adoptate față de polițiști, inclusiv soluțiile procurorului și hotărârile judecătorești, precum și mențiuni referitoare la procurorii sub coordonarea, controlul, conducerea cărora și-au desfășurat activitatea polițiștii supuși evaluării.

Art. 6. — În baza datelor comunicate, conducătorul parchetului, căruia i-a fost transmisă solicitarea de întocmire a referatului de evaluare, poate solicita procurorilor sub coordonarea, controlul, conducerea cărora polițiștii și-au desfășurat activitatea realizarea unor aprecieri cu caracter general, cu privire la polițiștii evaluați, cu prezentarea rezultatelor superioare, respectiv a rezultatelor inferioare, în raport cu aprecierea generală.

Art. 7. — Aprecierile vizează calitatea actelor întocmite și operativitatea în soluționarea cauzelor, precum și modul de relaționare cu organele judiciare.

Art. 8. — (1) În baza aprecierilor realizate conform art. 6 și 7, conducătorul parchetului întocmește un referat ce cuprinde:

a) aprecieri generale privind activitatea de constatare a infracțiunilor și de urmărire penală desfășurată de polițiștii de poliție judiciară din cadrul structurilor de poliție prevăzute la art. 3, cu prezentarea unor recomandări privind îmbunătățirea activității de urmărire penală;

b) aprecieri specifice cu privire la activitatea polițiștilor care, prin raportare la aprecierea generală formulată la lit. a), au obținut rezultate superioare;

c) aprecieri specifice cu privire la activitatea polițiștilor care, prin raportare la aprecierea generală formulată la lit. a), au obținut rezultate inferioare.

(2) Modelul referatului este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 9. — (1) Referatul de evaluare se întocmește anual, în perioada realizării evaluării profesionale a polițiștilor din cadrul poliției judiciare, dar nu mai târziu de 30 de zile de la data cererii de întocmire a acestuia, și se va comunica, în termenul arătat, șefului structurii de poliție judiciară care a solicitat întocmirea referatului.

(2) În cazul evaluării șefilor structurilor de poliție prevăzute la art. 3, referatul de evaluare se va comunica șefului ierarhic, care are competența de a efectua evaluarea polițiștilor arătați.

Art. 10. — Constatările cuprinse în referatul de evaluare se au în vedere de către șeful nemijlocit al polițiștilor cu ocazia aprecierii indicatorilor de evaluare referitori la exercitarea atribuțiilor specifice organelor de cercetare penală ale poliției judiciare.

Art. 11. — Evaluarea profesională anuală a polițiștilor care au calitatea de organe de cercetare penală ale poliției judiciare se realizează în conformitate cu prevederile ordinului ministrului afacerilor interne, ocazie cu care se va ține cont de aprecierile generale și specifice cuprinse în referatul de evaluare, întocmit și transmis de conducătorul parchetului, în condițiile prezentului regulament.

Parchetul de pe lângă

.....

REFERAT

privind evaluarea profesională a polițiștilor care au calitatea de organ de cercetare penală al poliției judiciare

1. Unitatea de poliție din care fac parte polițiștii cu privire la care se realizează evaluarea:	...
2. Perioada de activitate pentru care este realizată evaluarea:	...
3. Polițiști din cadrul unității de poliție: (gradul, numele, prenumele)	1. ...
	2. ...
	3. ...
4. Aprecieri generale privind activitatea de urmărire penală:	...
5. Recomandări privind îmbunătățirea activității de urmărire penală:	...
6. Aprecieri specifice cu privire la polițiștii care, prin raportare la aprecierea generală formulată, au obținut rezultate superioare*):	...
7. Aprecieri specifice privind activitatea polițiștilor care, prin raportare la aprecierea generală formulată, au obținut rezultate inferioare*):	...
8. Concluzii:	...

*) Se completează doar dacă este cazul, prin raportare la aprecierea generală formulată la pct. 4. Aprecierile vizează calitatea lucrărilor/actelor întocmite, operativitatea în soluționarea dosarelor și modul de relaționare cu organele judiciare.

Conducătorul unității de parchet,

.....
(numele, prenumele, semnătura, ștampila)

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

